

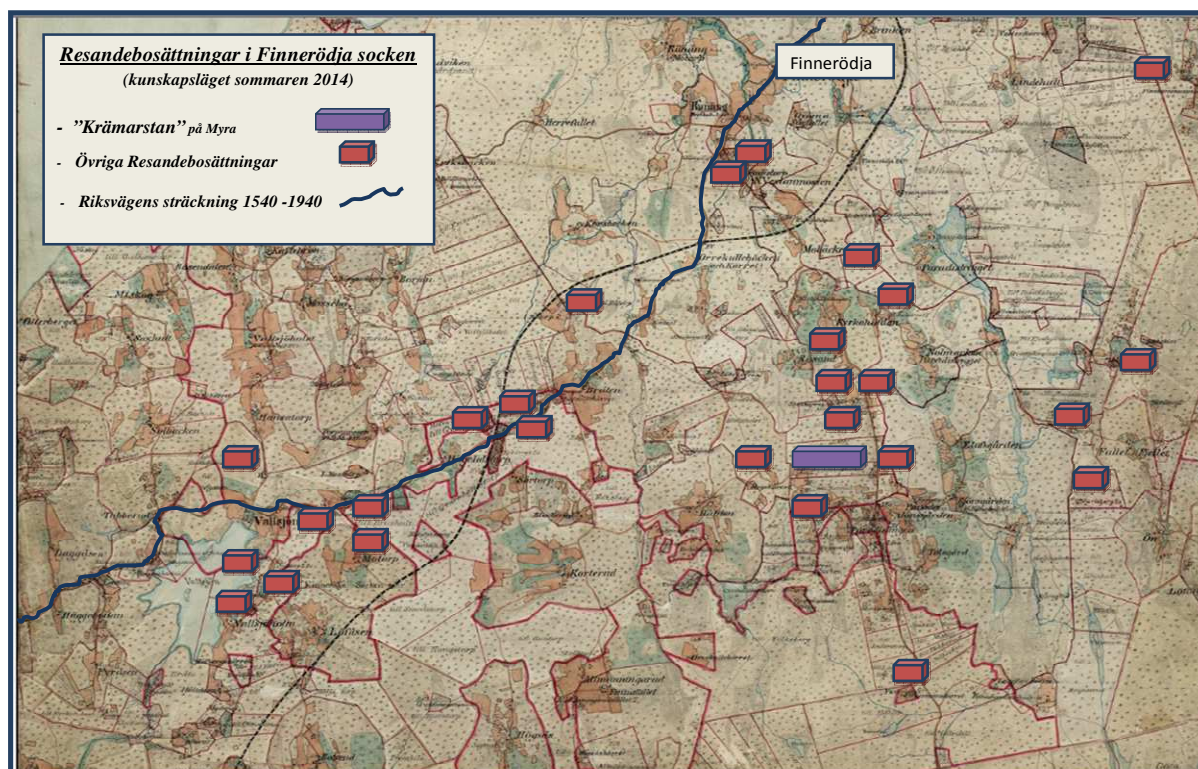
Kung Göstas och andras vägar genom Tiveden:

Vid färd från Närke till Västergötland passerar man mellan sjöarna Skagern och Unden. Avståndet mellan de två sjöarna - från Gudhammarsviken i Skagern till Åsebolsviken i Unden - är bara 11 km. Här har människor färdats länge. Vi vet genom fynd av boplatser och redskap att man bodde här redan under fångststenåldern. De tidiga passagerarna genom området har sannolikt skett på gång- och ridstigar utmed sjöarna. Tivägen är ett namn som avspeglar sig i skogstraktens namn, som förr skrevs Tiwäga (i analogi med Norwegen – Norra vägen).

Allt nog! Vi skyndar nu genom flera tidshorisonter fram till Skarabiskopen Bengt den gode, som lät "broa två raster väg på Tiwäga" (rast = 4,4 km) under 1100-talet, och fram till den 9 september 1544 då Gustav Vasa skrev till allmogen i Vadsbo härad befallande dem: "att thet motte en god och slätt wognzwäg rydielt och förbättre bliffwa iffrå Hoffwa, och mitt in på Schogen till Bodarne."

Gustav Vasas väg trafikerades fram till 1940-talet:

- utmed dess sträckning har flertalet av Finnerödjas Resande haft sina bostäder.
- det var färdvägen genom Finnerödja då "Krämarstan på Myra" byggdes.

- "Vasavägen" ersattes av Riksväg 6 på 1940-talet.
- "Sexan" fungerade till 1965.
- "E20" heter vägstycket som Du idag susar genom Tiveden på.

Således många vägar över tid i nord-sydlig riktning genom gattet mellan Skagern och Unden. Varför så i en gränsbygd med gles befolkning?

Svaret är enkelt: *Här har alltid trafiken pulserat mellan Svealand och Götaland, mellan Mälardalen och Västsverige.*

De äldre vägarna var steniga, backiga och slingriga:

Resor från Hova till Laxå gav strapatser ända in i 1930-talet. Hästarna tappade skor och vagnsaxlar bröts av i "Bergebacken", "Gubbelätta", "Käringstreta", "Brinkebackarna" och upp mot Posseborga.

Du står på Gustav Vasas väg och ser till vänster Riksväg 6

".. efter att ha passerat de långa backarna upp mot Bahult voro vi inne i Tivedsskogen. Åkertegarna liksom krympte ihop och likaså de små spån- eller torvtäckta stugorna. I stället för brädfodring voro de senare ofta beklädda med vanlig hyvlad takspån på ytterväggarna, varvid det ena spånlaget med rak nedkant och nästa lag med uddig. Härigenom bildades ett visst mönster, som såg ganska bra ut särskilt om stugorna voro rödfärgade."

Löfgren, Georg: "En marknadsresa till Finnerödja 1893", i *Finnerödja En socken i Västergötland*, sid. 556. (Stockholm 1944)